

Zaancirkel

Editie H. Maria Magdalenaparochie

23 januari 2023

KERK in **BALANS**
20 **23**

Jaargang 7

Nummer 3

KATHOLIEK
ZAANSTREEK

St. Bonifatius – H. Jozef – H. Maria Magdalena, Zaandam
HH. Martelaren van Gorcum, Koog a/d Zaan; H. Odulphus, Assendelft;
H. Maria Magdalena, Wormer; St. Petrus, Krommenie

VOORWOORD

In Paradisum, heilige vader

Zalig Nieuwjaar, alle lezers van harte toegewenst!

Nog net in het oude jaar 2022 waarin in september de oude Queen Elisabeth II de wereld ontviel, is ook de oude Benedictus heengegaan. Twee gestalten die ons verbonden met allerlei waardevols. In 2005 kreeg Joseph Ratzinger het Petrusambt op zijn schouders gelegd. Hij diende in die hoedanigheid tot hij uit eigen beweging terugtrad en het conclaaf in 2013, zoals we weten, paus Franciscus uit Argentinië haalde. Franciscus was zijn voorganger toegedaan, bezocht hem vaak en ging bij hem te rade. Hij was celebrant in de begrafenis voor zijn voorganger. De band tussen de twee was hecht.

Net als Franciscus had en heb ook ik groot respect voor paus Benedictus. Ik vind hem een geloofwaardig verkondiger en volgeling van Jezus. Een christen die me aanspreekt. Omdat hij paus gekozen werd toen ik nog niet heel lang priester was, noem ik hem paus van mijn eerste priesterjaren, dat alleen scheidt al een band. Maar die band bestond reeds want als je rond het jaar 2000 katholiek theologiestudent was, dan was je met de man en z'n oeuvre zeer vertrouwd. Vandaar dat 19 april 2005 voor mij een ware feestdag was, een van de mooiste van mijn leven, toen ik Benedictus op de loggia van Sint Pieter zag komen en die zijn eerste zegen uitzong over stad (Rome) en wereld (*urbi et orbi*).

De Beier Ratzinger komt ter wereld in 1927 en groeit in een hecht diepgelovig gezin op. Als tiener beleeft hij de dictatuur van Hitler. Het gezin Ratzinger gruwelt van die ideologie. Zijn jonge hart gaat uit naar Christus als vrededorst, naar een roeping om priester te worden. Na een seminariestudie worden beide broers, Georg en Joseph, op dezelfde dag gewijd in de Freisinger dom. Het is 29 juni 1951. Nog jong wordt Joseph hoogleraar, publiceert menig theologisch werk, bekleedt een leerstoel in Regensburg en mag als adviseur meewerken aan Vaticanum II in de 60er jaren. De studentenrevolutie van '68 doet hem beseffen: dit gaat fout. Continuïteit is beter en humaner dan abrupte omwentelingen. Hij ziet van dichtbij wat het met mensen doet, het met geweld aan stukken slaan van het tot dan toe altijd geldende, goede.

Hoewel hij er geliefd is, wordt herder zijn van het aartsbisdom München-Freising hem maar kort gegund; Johannes Paulus II roept de verlegen denker-kardinaal, die bij voorkeur wenst te schrijven. Kom bij mij werken als prefect (hoofd) van de Congregatie voor de Geloofsleer te Rome, luidt het verzoek. Een taak die Joseph met aarzeling, waarschijnlijk een beetje tegenzin, aanvaardt. Maar er met grote trouw invulling aan geeft. Steeds katholiek goed gefundeerd, ook begripvol, luisterend, mild, goeddeels in stilte, verricht hij het Romeinse werk. Ratzinger met pensioen laten gaan, daarvan wil Johannes Paulus niet horen. Als Josephs eigen pausverkiezing meer en meer werkelijkheid dreigt te worden, bidt hij 'Heer, doe mij dit niet aan!' Maar het gebeurt. Hij is 78.

Het pontificaat van Benedictus wordt gekenmerkt door heldere, mooie verkondiging, liefde voor de Leer van Jezus, hartelijke ontmoetingen en een wonderlijke mate van rust en evenwicht in de Kerk. Zijn luiserende houding en afgewogen toespraken en preken doen deugd. Het doordenken van het geloof (bijvoorbeeld de verhouding 'geloof-verstand') maar ook een weer met meer oog voor traditie en schoonheid en in passende stijl gevierde liturgie... het zijn vruchten uit Benedictus' pausschap ontsproten.

De bisschop van Rome heeft verdriet over het steeds maar meer uitbannen van de christelijke cultuur in de westerse wereld. Hij legt daar de vinger op. In landen, door hem bezocht, oogst hij uiteindelijk respect. Misbruik verafschuwt hij. De eerste maatregelen tegen dat kwaad komen van hem. Hij wil dat de Kerk puur en goed is, verplaatst zich in slachtoffers en nodigt hen uit zonder pers erbij. Inderdaad, zijn doen en laten is voor sommige journalisten en krantenredacteuren 'paarlen voor de zwijnen' (Mt. 7,6). Verklaarbaar, bij agenda's waar het christendom alleen maar een sta-in-de-weg is.

Na de stap tot aftreden als Plaatsbekleder zoekt Benedictus eindelijk wat hij zo verlangt, de verborgenheid. Toch is het in het mini kloostertje in de Vaticaanse tuin geen dooie boel. De emeritus blijft al zijn dagen vroeg in de ochtend met de H. Mis starten, er werken, regelmatig ontvangsten toestaan, piano spelen, genieten van muziek en intensief correspondentie voeren. Wie hem schrijft krijgt antwoord. Vooral wijdt de rustende paus zich echter aan het bidden voor Kerk, wereld, mensen. Een lantaarn die op de achtergrond blijft schijnen..

Zijn toestand gaat achteruit, meldt paus Franciscus. Woensdag 28 december wordt de Ziekenzalving gegeven. Zijn laatste verstaanbare woorden enkele uren voordat Jezus hem komt halen zijn 'Signore ti amo' (Heer, ik hou van U). Een in eenvoudig misgewaad opgebaard lichaam heeft een rozenkrans in de handen. Een stoet van duizenden trekt langs, veel meer dan verwacht.

deken Floris Bunschoten

R.K. Parochieverband Zaanstreek

H. Bonifatius - H. Jozef - H. Maria Magdalena (Zd) - H. Maria Magdalena (W) -
HH. Martelaren van Gorcum - H. Odulphus - H. Petrus

Contactadres: Dorpsstraat 570 1566 BZ Assendelft

E-mail: kerkbestuur.pvz@gmail.com

Een pastoor gaat... een pastoor komt

Overeenkomstig wat in de kerken op zondag 15 januari is meegedeeld, willen wij u zo goed mogelijk informeren over een verandering waar onze parochies mee te maken krijgen. Eind vorig jaar werden wij door deken Bunschoten op de hoogte gebracht dat er een wisseling van de wacht aan zit te komen omdat bisschop Jan Hendriks aan de priesters George Paimpillil en Floris Bunschoten verzocht heeft een nieuwe benoeming te aanvaarden. Na korte bedenktijd hebben zij hierin toegestemd. Dit brengt met zich mee dat de bisschop een nieuwe deken van Zaanstreek-IJmond en pastoor van (alle) Zaanse parochies zal benoemen, en wel pastoor dr. G. Paimpillil (*1967). Momenteel is hij nog deken van het dekenaat Haarlem alsook pastoor van de parochies te Haarlem-noord (het parochieverband 'H. Franciscus'). Priester Nico Kerssens, momenteel parochievicaris in (alle) Zaanse parochies krijgt de benoeming samen met de nieuwe collega 'pastoor-in-solidum' te worden binnen het Zaanse team. Diaken Jeroen Hoekstra en pastoraal werker Matthé Buijns blijven hun activiteiten voor de parochies voortzetten. In de IJmondse parochies van ons dekenaat blijft de priester Ruben Torres de eindverantwoordelijk pastoor.

Het heeft ook tot gevolg dat onze huidige pastoor Floris Bunschoten uit de Zaanstreek vertrekt en benoemd wordt tot deken van het dekenaat Haarlem, pastoor van de parochies te Haarlem-noord (hierboven genoemd parochieverband 'H. Franciscus') en plebaan en rector van de kathedrale basiliek St. Bavo, en daar ook komt te wonen. Naar waarschijnlijkheid zal deken Paimpillil zich in de pastorie van de St. Bonifatiuskerk te Zaandam gaan vestigen en pastoor Kerssens in de pastorie van de St. Odulphuskerk te Assendelft. De benoemingen worden 1 maart van kracht. Wanneer eventuele installatieplechtigheden door de bisschop plaatsvinden is nog niet bekend.

Vanzelfsprekend komt er volop gelegenheid met onze nieuwe pastoor kennis te maken. En pastoor Bunschoten drukt ons op het hart hem goed te ontvangen in ons midden en hem ons vertrouwen en onze volledige steun te geven in het herder-zijn van onze gemeenschappen. Het kerkbestuur sluit zich bij dit verzoek aan en ziet uit naar de samenwerking met pastoor Paimpillil als nieuwe voorzitter van ons bestuur. Wij gaan ervoor!

Overigens hopen wij ook dat, op termijn, geïnteresseerde en gekwalificeerde (jongere) kandidaten zich bij ons zullen melden om ook bestuurlijke functies te behartigen. We moeten ons kerkbestuur op sterkte houden om het katholiek geloofsleven levendig en aantrekkelijk te doen uitstralen naar binnen en naar buiten toe en om pastores en kerkgangers de juiste faciliteiten te blijven bieden, waarbij gebouwen en financiën goed beheerd moeten worden.

Wij wensen de vele betrokkenen bij onze kerkgemeenschappen zegen en alle goeds toe voor 2023!

Het kerkbestuur van de r.-k. parochies Zaanstreek:

Jeroen Hoekstra, Martin Hijne, Ton Reijns, Corrie van Sijl, Marga Breed en Martijn Truijens

---

AFSCHEID

Dank!!

Dierbare mensen,

Zoals u in het bericht hierboven leest, zal ik binnenkort naar elders gaan om nieuwe herderlijke verantwoordelijkheden op me nemen op verzoek van mijn bisschop. Voor mij begint daarmee een andere bladzijde van mijn priesterleven. Daarom hier een woord van afscheid.

Toen ik, winter 2004, vlak voor mijn diakenwijding met mijn koffer bij pastoor Goedhart voor de deur stond, had ik nooit vermoed dat Onze Lieve Heer me negentien 'Zaanse jaren' zou geven. Maar wat blij ben ik dat het zo zijn mocht. Mijn eerste opdracht, de Zaanstreek, is en blijft mijn eerste liefde. Zoveel moois heb ik mogen ervaren en ben een intens gelukkig priester geweest in uw midden. Januari 2008 kwam ik in het mooie Assendelft te wonen. Daar heb ik nooit spijt van gekregen. De beginjaren als kapelaan, daarna administrator, pastoor en vervolgens deken, kreeg ik er wel steeds meer opdrachten bij.

Vooraf 2014 was een cruciaal jaar. Toen vonden bisschoppen Punt en Hendriks dat de tijd van allemaal aparte parochies tot het verleden moest behoren en verzochten zij mij blijkbaar om twee en daarna één bestuurlijk verband van parochies te smeden. Een proces dat met de nota 'Nieuwe tijden, nieuwe wegen' (2004) was ingezet, moest door mij uitgevoerd worden. Met plezier mocht ik met fijne collega's, van wie ik veel leerde, werken vanaf mijn priesterwijding in juni 2004 tot nu. Nooit vergeten kan ik natuurlijk de bovengenoemde pastoor Goedhart (†2020), maar ook – meer of minder intensief, dat verschilt – mocht ik deel van het pastoresteam uitmaken met Jan Broersen (†2022), Jaap Jonker (†2017), Ton Cassee (†2020) die het tijdelijke inmiddels hebben verruild voor het eeuwige. Hun gedachtenis blijft altijd bij mij. Ook noem ik de inmiddels emerituscollega's Ambro Bakker, Ria Casalod-Brakenhoff, Ton Hekkenberg, Jos van Steen, en tenslotte natuurlijk mijn broeders Lars Peetam, Johannes van Voorst, Matthé Bruijns, Nico Kerssens en Jeroen Hoekstra. Ik had het geluk en voorrecht dat deskundige en prettige medebestuurders, leden van parochieraden, vrijwilligers, musici, koorzangers, acolieten en vele, vele anderen, me altijd terzijde stonden.

Op bijzondere wijze blijf ik mensen die ik heb mogen helpen bij hun stap katholiek te worden in mijn hart dragen. Families rond stervenden en uitvaartmomenten die ik mocht bijstaan, huisbezoeken die ik mocht afleggen onder vaak heel verschillende omstandigheden, maar waar ik altijd veel hartelijkheid heb ontmoet. De vele gesprekken die ik mocht hebben met mensen op zielsniveau als geestelijk vertrouwensman, deden en doen mij verwonderd en dankbaar staan hoe rijk het is dienaar van zielen, celebrant aan het altaar en vader in het geloof te mogen zijn. Dank U, goede God!

In de achttien jaren van mijn priesterzijn in Zaanstreek heb ik situaties zien veranderen. Het is diverser geworden, minder éénvormig, meer open en verwelkomend, warm en vaak op grond van een bewuste keuze 'ik ben (of ik blijf) katholiek'. Geloof heeft zich verdiept. In vieringen zie ik toename van aandacht, liefdevolle eerbied en stilte. Als ik terugkijk op hoe ik dacht en werkte toen ik begon zie ik, het wezenlijke is bij mij hetzelfde gebleven maar de ervaring heeft me behoorlijk bijgeschaafd.

Sommige dingen om me heen veranderden niet. Met name de laagdrempeligheid waarmee mensen me benaderden, gewoon wanneer nodig, de gehechtheid aan onze parochies, aan het geloof in Jezus, Zijn Evangelie, en de behoefte aan en vraag naar Zijn Sacramenten. Dát is altijd gebleven. Respect had en heb ik voor parochianen van Wormerveer en Koog aan de Zaan die onder mijn pastoraat hun kerkgebouw aan de eredienst onttrokken en gesloten zagen worden. Ook de caritasinstellingen – nu werkgroepen – die bereid zijn geweest tot fusie, de Vereniging van Weldadigheid waarvan ik (kort maar hevig) voorzitter mocht zijn en de altijd bijzondere dynamiek in het Pinkencomité rond de kermisweek in Assendelft die voor mij onvergetelijk blijft... ik mocht het zeventien keer meemaken. Dankzij fijne huisgenoten en vrienden Jos en Jolanta Martens-Keijzer en hun zoon Xavier voelde ik mij nooit alleen en kon ik altijd van levendigheid om mij heen genieten, die ik zo op prijs stel.

Soms mocht ik merken dat Gods roepstem in de parochie had geklonken, zomaar in iemands hart, om een bijzondere weg van navolging van Jezus te gaan. Zo hebben veel mensen en momenten onuitwisbaar indruk op mij gemaakt, huwelijken, jubilea, vrijwilligersavonden, veel kan ik nog noemen.

Er is ook een andere kant. Ik besef dat ik tekortgeschoten ben, niet altijd de juiste hoeveelheid pastorale zorg en aandacht gegeven heb, niet altijd iets liet horen, niet altijd meteen bereikbaar was, niet altijd het juiste heb gezegd of goed gereageerd, soms teleurgesteld heb. Ik heb mijn best gedaan maar zeg sorry waar ik steken liet vallen. En om nog een stapje verder te gaan vraag ik van u een gebedje voor mij om uiteindelijk trouw bevonden te worden door mijn God, als ik eens op de drempel van Zijn huis moet verschijnen en Hij zal rechtspreken of ik als katholiek priester deed wat ik moest doen. Lieve mensen, ik sluit u allen in mijn hart, mijn gebeden. Vergeet mij niet, ik doe het u niet! Gelukkig verdwijn ik niet ver dus kom zeker nu en dan in de Zaanstreek aanwaaien. Iedereen is en blijft ook altijd welkom voor een bezoekje bij mij. Maar... trek vooral van harte en in toewijding aan onze Goede Herder, Christus, samen op met pastoor-deken George, pastoor Nico, diaken Jeroen en pastor Matthé op het verdere pad van onze christenreis, op naar de toekomst van de Heer; pelgrimstocht die wij allemaal aan het maken zijn...

Tot ziens!! Met u verbonden in het H. Hart van Jezus,
uw toegenegen
pastoor Floris Bunschoten

Parochiesecretariaat... dank

Bij de start van mijn werkzaamheden vanuit de pastorie van de Odulphus en het woonachtig worden aldaar, trof ik in diezelfde pastorie een goed lopend secretariaat aan waar Ingrid en Jopie werkzaam waren. Zij hebben mij altijd wegwijs gemaakt en ondersteund bij tal van dingen, ik wil jullie dan ook beide zeer hiervoor danken. Inmiddels is Ingrid als secretariaatsmedewerker ook goed bekend bij andere Zaanse parochies omdat onder haar het kerkbureau de laatste jaren uitgroeide tot secretariaat van de deken en regio. Met name 't Kalf waar de parochie-telefoon ook naar het Odulphuskantoor staat doorgeschakeld. Altijd prettig en kundig was Ingrid op haar post als mijn vraagbaak en rechterhand. Het is fijn dat er een zenuwcentrum is waar iedereen dinsdag-, woensdag en vrijdagochtend met vragen terecht kan. Ingrid dank! Het ga jou en jouw gezin goed, zet je werk voor Zijn Kerk voort met jouw enthousiasme, betrokkenheid en inzet onder Gods zegen.
deken Floris Bunschoten

MARIA LICHTMIS

Binnenkort is het weer Maria-Lichtmis. Het is de herdenking van de 'Opdracht' of 'Presentatie' van de Heer in de Tempel, waarbij Jezus, zoals elk joods jongetje, wordt opgedragen aan God (*zie Lucas 2,22-40*). Daarnaast herdenkt men het zuiveringsoffer dat Maria veertig dagen na de geboorte van Jezus volgens de Joodse wet (*Leviticus 12*) moest brengen. Vandaar de Latijnse naam Purificatio Mariae.

De datum waarop Maria-Lichtmis wordt gevierd, 2 februari, laat zien dat het de laatste feestdag is waarvan de datum verbonden is aan die van Kerstmis. De Mis valt namelijk 40 dagen daarna.

Op Maria-Lichtmis worden traditioneel kaarsen gewijd en een kaarsenprocessie gehouden vóór de Mis; vandaar de naam lichtmis. De processie staat symbool voor de intrede van Christus in de tempel van Jeruzalem, als het 'Licht dat voor alle volkeren straalt'.

Het is tevens traditie dat op Maria-Lichtmis pannenkoeken gegeten worden. Dit wordt uitgedrukt in het gezegde: 'Er is geen vrouwtje nog zo arm, of ze maakt met Lichtmis haar pannetje warm'. Door pannenkoeken te bakken werd vroeger de overschot van de bloem opgemaakt voor de nieuwe oogst. Ook de eieren werden opgebruikt want na Lichtmis begint al de voorvasten!

WIE GELOOFT IS NOOIT ALLEEN

In verband met het overlijden van emeritus paus Benedictus XVI, op 31 december van het vorige jaar, is op deze plaats een artikel overgenomen uit de extra, digitale, bijlage van het Katholiek Nieuwsblad dat, i.v.m. zijn overlijden, verscheen in de eerste week van het nieuwe jaar 2023. (redactie)

Wie gelooft is nooit alleen

De diepe hoop van Joseph Ratzinger

Door André Roes

Tijdens zijn leven maakte Joseph Ratzinger donkere tijden mee, binnen en buiten de Kerk. De christelijke hoop verloor hij echter nooit. "Het is altijd Advent."

In het jaar van zijn terugtreden herinnert paus Benedictus XVI zich de opening van het Tweede Vaticaans Concilie, waarvoor hij als jonge theoloog was uitgenodigd. Ik denk eraan terug, zegt hij, met nuchtere, deemoedige vreugde, omdat de Kerk de ervaring van de zonde kent. De vreugde komt voort uit het geloof zelf, maar toen de zwakheid en de zonde zich van de Kerk hadden meester gemaakt, kreeg men soms de indruk dat "de Heer slaapt en ons vergeten heeft".

In *Laatste gesprekken*, een lang interview met Peter Seewald, stelt Benedictus vast dat onze agnostische en relativistische cultuur steeds intoleranter wordt tegenover het christendom. Het christelijke zal steeds meer uit de openbaarheid verdwijnen. Christenen krijgen dan een grotere verantwoordelijkheid. De Kerk zal op een andere manier aanwezig moeten zijn.

In zijn eerdere gesprekken met Seewald in 1996 laat dan nog kardinaal Ratzinger zich verrassend open en vrij uit over de toekomst van de Kerk: de Europese volkskerk is voorbij, maar het is aanmatigend al een nieuw kerkmodel te ontwerpen, al zal het om een minderheidskerk gaan. Een soort "christelijke kibboetsen in Duitsland"?, vraagt Seewald. "Waarom niet? Dat zal moeten blijken", is het antwoord. Bezorgdheid, ja, maar geen wanhoop.

Tegenkracht

De Kerk wordt door haar vijanden graag als achterlijk voorgesteld en onschadelijk gemaakt door spot of onverschilligheid. Is zij een relict uit vroeger tijden, of is zij bezig aan een comeback, vooral buiten Europa, voor wie het wil zien?

In zijn vele audiënties wijst Benedictus altijd op het belang van boete doen, opnieuw beginnen en bekering, vooral voor priesters. Al bevindt de Kerk zich in crisis door massale geloofsafval, interne strijd en misbruikschandalen, dan nog is Christus blijvend bij haar: zij wordt in laatste instantie niet door mensen gedragen. De eerste christelijke gemeenten groeiden in tijden van vervolging, de eerste pausen waren martelaren, benadrukt Benedictus.

"De Kerk maakt het heel goed, want zij lijdt veel", zei paus Paulus VI eens. Achter deze paradox zit een sterk aanvoelen dat de Kerk in gevaar is als zij alleen maar triomfen kent: zonder lijden geen christendom. In Marcus 13 verkondigt Christus de Blijde Boodschap, maar die gaat gepaard met vervolging en valse profeten. Zijn leerlingen zullen onderwerp van haat worden, en Christus zal worden gekruisigd als een booswicht. Maar de twijgen van de vijgenboom, zegt Hij, worden al zacht en beginnen uit te botten. De zomer is nabij. "Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen niet voorbijgaan": dat staat er **óók. Het is vreugdetaal.**

Ik was een medewerker van
de waarheid, zegt Benedictus,
en de waarheid is God, een

Benedictus en zijn voorganger Johannes Paulus II overleefden godslasterlijke regimes, ideologieën die zich tegen de mens hadden gekeerd. Voor beide grote pausen was en bleef de Kerk een tegenkracht, bron van menselijke waarden, puttend

uit een waarheid die een onverwoestbare bevrijdende kracht vertegenwoordigt. In 1982 roept Johannes Paulus II de Oost Europese landen, die gebukt gingen onder de atheïstische leugen van het communisme, hartstochtelijk op om weer zichzelf te worden: sta op, ontdek uw afkomst, leef weer vanuit uw wortels!

WIE GELOOFT IS NOOIT ALLEEN

Ratzinger is er diep door getroffen. Of het nu door nationaalsocialisme, communisme of een doorgeschoten liberalisme komt, waar God van de horizon verdwijnt, is de waardigheid van de mens in gevaar. Daar moet de Kerk zich verzetten tegen de waan van de tijd. Ik was niet uit op bijval, zegt de oude Benedictus. De boodschap van Christus in de wereld is “ook een schandaal, begonnen met Christus zelf”.

Benedictus’ stijl is heel anders dan die van zijn voorganger. Hij begint zijn ambt als “een eenvoudige en bescheiden werker in de wijngaard van de Heer”, die steeds herhaalt: wie gelooft is nooit alleen. Je bent in gezelschap van God, van Christus, van de grote heiligen van vroeger en van nu. Christus oriënteert ons, Hij is het middelpunt van de geschiedenis. De encycliek *Deus Caritas Est* verwijst naar het voorbeeld van de heiligen, naar het grootste licht dat Maria is geweest. In de Eucharistie is Christus steeds opnieuw aanwezig en nabij: wie gelooft is nooit alleen.

Het geloof vraagt veel van ons, maar het is nooit negatief of dwingend. Het bevrijdt en geeft vreugde. De Kerk is in de wereld, en dat is haar aan te zien: zij draagt de zonden van die wereld met zich mee. Maar zij is niet van de wereld. Om niet te bezwijken voor cynisme en wanhoop moeten wij erop vertrouwen, zegt Benedictus’ opvolger Franciscus, dat de Heilige Geest op de Kerk rust. Hij zorgt ervoor dat zij hoop en vreugde blijft verkondigen, de Blijde Boodschap, ook in tijden van crisis.

Christenen zijn adventsmensen, die geloven in die Blijde Boodschap, schreef de jonge Ratzinger in 1965. Adventsgeloof betekent niet dat de wereld is verlost. Dat is zij zeker niet. Maar zij staat nu “onder de barmhartige liefde van God”. Hij draagt de geschiedenis, ook in ons persoonlijk leven. Maar om Hem te vinden, moet je Hem wel tegemoet willen gaan, zegt Ratzinger. God is aanwezig, hoe verborgen ook. Blijf verlangen, “het is altijd Advent”. Adventsmensen zijn mensen van de hoop, in de Kerk en in alle menselijke relaties.

De heilige Bonaventura had grote invloed op de theoloog Ratzinger. Hij vergeleek de beweging van de hoop eens met de vlucht van een vogel. Die moet zijn vleugels zo breed mogelijk spreiden en al zijn kracht aanwenden om op te stijgen en te vliegen. De Kerk kan niet zonder vreugde, niet zonder hoop. Zij is dynamischer dan je denkt, er gebeuren in de Kerk altijd weer nieuwe dingen, benadrukt Benedictus. En inderdaad. Zo besloot kardinaal Léger, de aartsbisschop van Montreal, op zijn 63e jaar zijn ambt op te geven. Hij vertrok naar Kameroen, om twaalf jaar lang als eenvoudig priester tussen de melaatsen te werken. Tijdens een van zijn laatste reizen zocht Benedictus hem in één van die lepra-oorden op. De media registreerden het nauwelijks. Wie geen oog heeft voor de vreugde en de barmhartigheid van het Evangelie, ziet hier niets.

Barmhartigheid

In 2007, bij zijn bezoek aan Sao Paulo, doorbrak Benedictus het protocol en sprak lang met dakloze en drugsverslaafde jongeren. Hij omarmde hen, sprak hen moed in en liet hun merken dat zij belangrijk voor hem waren. De barmhartigheid is het wezen van de boodschap van het Evangelie, zij is de naam van God zelf, zei Benedictus in 2008.

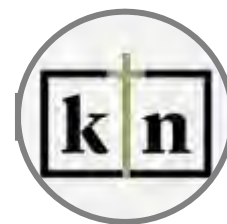
Wij hebben mensen nodig, stelt hij, die innerlijk gegrepen zijn door het christendom en het beleven als geluk en hoop. De echte hervormers van de Kerk waren zulke heiligen, voegt hij eraan toe. In 2005 sluit hij *Deus Caritas Est* af met een gebed tot Maria. Zij heeft aan de wereld het goddelijke, ware licht geschonken waarop de Kerk moet vertrouwen. De Kerk kent vele problemen, conflicten, pijndossiers. In onze mediacultuur, die emotie cultiveert, die aanklaagt en plaatsen van strijd opzoekt, is men vrijwel doof geworden voor de woorden van haar stichter. Maar het woord van het Evangelie “kan nooit ongezegd blijven en nooit onbelangrijk worden”. Daarvoor heeft Benedictus gewerkt. “Want als wij Jezus niet meer kennen, dan is de Kerk aan haar einde gekomen.”

De Kerk moet ons leren het goede te doen. Zij stelt hoge eisen én troost ons. Maar voor alles moet zij de vreugde verkondigen. De engel groet Maria, en alle mensen, met een bevrijdend woord: de Heer is met u. Wij zijn niet meer alleen. Laat zelfs de bergen juichen, roept Jesaja.

Terugkijkend op zijn pausschap zegt Benedictus in 2016: ik heb mijn dienst gedaan. Was u een hervormer of een behouder, wil Seewald weten. Men moet beide doen, antwoordt hij. Ik was een medewerker van de waarheid, zegt Benedictus, en de waarheid is God, een persoon. Ik leef “in het bewustzijn dat ons hele leven toegaat naar een ontmoeting met Hem”.

“Geloven”, zegt Benedictus in 2013 aan het einde van zijn pausschap, “is niets anders dan in de nacht van de wereld Gods hand aanraken en zo – in stilte – het Woord horen, de Liefde zien.”

Meer interessante artikelen lezen? Ga naar: www.kn-digitaal.nl en/of neem een abonnement op Katholiek Nieuwsblad! Contact: Postbus 1270, 5200 BH

's Hertogenbosch, tel. 073 612 34 80 / e-mail info@kn.nl;

Zie ook: kn.nl/abonnementen

DIACONIE: NIEUWE INITIATIEVEN IN DE REGIO

Donaties voor de voedselbank:

Diverse kerken in de Zaanstreek hebben tijdens de kerstdagen een inzamelingsactie gehouden, zodat de voedselbanken hun voorraden kunnen blijven aanvullen. De voedselbanken en kwetsbare groepen klanten worden geconfronteerd met de indringende gevolgen van de hoge energieprijzen en de hoge inflatie, boodschappen worden steeds duurder. Zij zien het laatste half jaar een sterke groei van het aantal klanten. Op dit moment helpen zij wekelijks ruim 120.000 mensen. Een derde daarvan is kind.

Verder staat er bij de bekende supermarkten een inzamelendoos, waar DE punten kunnen worden ingeleverd. De ingezamelde punten kunnen vervolgens worden ingeruild voor pakken koffie voor de voedselbank. Alvast bedankt.

Voor meer informatie: voedselbankennederland.nl/?s=waardepunten

Jonge daklozen:

Het leger des Heils zal in samenwerking met de gemeente Zaanstad het pand aan de Klaas Katerstraat verbouwen tot opvangplek voor jongeren tussen de 18 en 23 jaar. De verwachting is dat deze voormalige school verbouwd zal worden halverwege 2023. Voor meer informatie:

www.legerdesheils.nl/artikel/leger-des-heils-ziet-grote-stijging-dakloze-jongeren

Mantelzorg onmisbaar:

Als iemand langdurig en/of intensief voor iemand zorgt vanwege ziekte of beperking noemen wij dit mantelzorg. De gemeente Zaanstad roept deze mensen op om zich te melden bij de Sociale Wijkteams. Zij kunnen gesprekken met u voeren en informeren over de mogelijkheden tot ondersteuning. U staat er niet alleen voor!

Voor meer informatie: www.swtzaanstad.nl

Aan het begin van het nieuwe jaar, kunnen wij ons afvragen hoe wij anderen op één of andere manier kunnen helpen. Er is vast wel iets wat wij kunnen doen. Ik wens u daarvoor veel kracht en een goede gezondheid en Gods zegen toe.

diaken Sibrecht Fieggen

DE OPDRACHT VAN DE HEER IN DE TEMPEL

Het loflied van Simeon

door Clara Bruins

Op 2 februari vieren we de Opdracht van de Heer in de tempel, ook Maria Lichtmis genoemd. Dit feest heeft een Bijbelse achtergrond. Lucas (2:22-28) vertelt dat Maria en Jozef veertig dagen na de geboorte van Jezus naar de tempel gaan om, overeenkomstig de Joodse wet, hun eerstgeboren Zoon aan God op te dragen en zich rein te laten verklaren. Ook brengen zij het voorgeschreven offer: twee jonge duiven. In de tempel van Jeruzalem ontmoeten zij de bejaarde Simeon, een vroom man die hoopvol uitzag naar de vertroosting van Israël door de Heer. Hem was door de heilige Geest geopenbaard dat hij niet zou sterven voordat hij de Messias gezien had.

Simeon herkent in het Jezuskind de Messias en looft God

Als de kleine Jezus de tempel binnengebracht wordt, herkent Simeon in dit Kind de lang verwachte Messias, de Redder van Israël. Hij neemt de baby in zijn armen en vol vreugde prijst hij God met de volgende woorden:

Nu, laat u, Heer, uw dienaar in vrede heengaan, zoals u hebt beloofd.

Want met eigen ogen heb ik de redding gezien

die u bewerkt hebt ten overstaan van alle volken:

een licht dat geopenbaard wordt aan de heidenen

en dat tot eer strekt van Israël, uw volk. (Luc. 2:29-32)

De lofzang van Simeon verbeeld

Het loflied van Simeon (*Nunc dimittis*) werd al vroeg een vast onderdeel van het kerkelijk avondgebed. Het lied is door vele componisten getoonzet en was ook een dankbaar onderwerp voor de schilderkunst. Door Arent de Gelder (1645-1727), leerling van Rembrandt, is het Bijbelverhaal ontroerend verbeeld op een schilderij dat te zien is in het Mauritshuis te Den Haag. We zien de oude Simeon die zich in een lofzang tot God richt om Hem te danken voor de komst van de beloofde Verlosser. In zijn armen ligt het kindje Jezus, in doeken gewikkeld. Maria is in gebed verzonken en Jozef, bijna onzichtbaar op de achtergrond, houdt het duivenoffer vast. Een krachtige licht-straal schijnt op Simeon, het Jezuskind en op Maria's gelaat en handen. Door het sterke contrast van licht en donker worden de profetische woorden van Simeon onderstreept: het Kind in de armen van Simeon is het Licht dat God in de wereld gezonden heeft om de duisternis te verdrijven. Dit Licht, tot heil en troost van Israël en van alle volkeren, zal steeds groter worden en zich verspreiden over heel de aarde. Simeon heeft het begin hiervan aanschouwd en kan nu in vrede heengaan.

HET IS WEER VOORBIJ DIE MOOIE ZOMER

Er was een tijd dat na de vakantieperiode foto's werden uitgewisseld. Op verjaardagen gingen fotoboekjes rond en werden verhalen gedeeld. Tegenwoordig moet je dan kijken op zijn of haar telefoon. Of je hebt ze al 'live' gezien op Facebook of Whatsapp. Ik wil een kiekje met uw delen uit mijn vakantiealbum.

Ergens hoog in de Oostenrijkse bergen tegen de boomgrens aan kwam ik deze boom tegen. Een enorm rotsblok leek boven op de jonge boom gevallen te zijn.

Maar de groeikracht en het verlangen naar leven was zo groot dat de boom andere wegen zocht om naar het licht te groeien. Het lijkt te zijn of die boom het rotsblok heeft omarmd.

Zo van 'je dacht dat je te zwaar was voor mij, maar nu ben ik het die jou in de houdgreep heeft'. Nu kan die boom dat wel denken, bomen kunnen oud worden, maar die steen ligt daar al miljoenen jaren te zijn.

Over vergankelijkheid van dat mensje gesproken dat deze foto heeft gemaakt.

Stenen kunnen je zwaar vallen, je beperken in wie je bent en wat je wilt.

Nu hebben we in onze geloofstraditie ook wat met stenen.

De bekendste steen is de grafsteen die op Paasmorgen van het graf blijkt weggerold te zijn. De laatste steen van de dood die alles afsluit, blijkt toch niet zo eeuwig te zijn. Maar ook tijdens de levensweg kunnen gebeurtenissen je overkomen en zwaar vallen. Er kan van alles gebeuren op onze kwetsbare levensweg. Beperkingen door de tijd waarin je leeft: Hoeveel mensen hadden graag in hun jeugd een verdere studie gevolgd, maar dat zat er door economische omstandigheden gewoon niet in.

Wat kan er met je gezondheid gebeuren. Hoe kunnen handicaps zwaar vallen in je leven. Het overkomt je, je wordt erdoor verpletterd. Wat kan er gebeuren in onze relaties, partners die wegvallen, familieleden en vrienden die je mist. En als je ouder wordt vertellen mensen het verhaal dat je de laatste geworden bent van een generatie. Er is zorg over de toekomst, de economie, de aarde, over oorlog.

Mijn hemel wat een stenen kunnen er op je terecht komen die je dreigen te verstikken. Knap, ongelooflijk bijzonder vind ik het hoe veerkrachtig mensen kunnen zijn. Niet blijven hangen in 'waarom moet mij dit overkomen', maar over-eind krabbelen en kijken naar het licht.

Daar op de berghelling ben ik een paar keer om die boom gelopen, denkend aan al die mensen die dat bedolven zijn hebben meegemaakt en verder zijn gegroeid. En naar boven kijkend zie je ook dat die boom gehavend is door de stormen en de seizoenen. Takken zijn ervan afgescheurd, maar hij is verdergegaan naar het licht. Mensen kunnen zijn als bomen!

Matthé Bruijns

ACTIVITEITEN

Sing-in Grote Kerk in Westzaan

De activiteitencommissie van de Grote Kerk in Westzaan organiseert op woensdag 22 februari 2023 een sing-in in de grote kerk in Westzaan in samenwerking met het Zaans Interkerkelijk Mannenkoor onder leiding van hun vaste dirigent Hugo van der Meij.

Verder werkt mee aan dit concert de in binnen- en buitenland bekende organist pianist Arjan Wouters, die niet alleen het koor begeleidt maar ook een aantal improvisaties van eigen hand ten gehore zal brengen op het prachtige orgel in deze kerk. Het belooft een geweldige avond te worden en we rekenen op een volle kerk. Zet de datum vast in uw agenda. De kerk is open om 19.30 uur en concert begint om 20.00 uur de toegang is gratis. Er is wel een collecte voor bestrijding van de onkosten en om ook in de toekomst zulke avonden te kunnen blijven organiseren.

De activiteitencommissie.

OP PELGRIMSTOCHT – OOK IETS VOOR JOU?

Al drie jaar speel ik met de gedachte een pelgrimstocht naar Rome te willen doen. Dit verlangen groeit nog steeds, net als de roeping dat ik mijn katholieke geloof door wil geven aan de nieuwe generatie, die nog nauwelijks wordt aangesproken hier in Nederland. Er zijn vast parochianen die hiervoor voelen, of

erover dromen. Ik kom graag in contact met jou of hun om eens hierover in gesprek te gaan. Of heeft u een pelgrimstocht gedaan, al was het maar een klein gedeelte hiervan in Nederland op het Pieterpad of anderszins.

Voor corona vond ik wandelen nog eigenlijk niet heel spannend, eerder saai. Tijdens corona leerde ik mijn eigen woonomgeving op een andere manier kennen. Elke dag andere straatjes door en steeds verrassende plekjes ontdekt. Het smaakte naar meer. In 2021 heb ik een begeleide reis geboekt, een Alpenoversteek in acht dagen. Je wilt veel, maar ik heb mijn eigen conditie en vaardigheden schromelijk overschat en de inspanning onderschat. Op de derde dag moest ik al afhaken, met een te zware rugzak (12 kilo) en te weinig getraind op het stijgen en dalen, al kon ik met gemak 20 kilometer of meer per dag lopen. Deze zomer andere aanpak gekozen. Om het eens duurzaam te proberen met

de trein en twee rugzakken gestart. Het idee: ergens basis opzetten en met lichtere rugzak enkele dagen lopen. Nog steeds onderschat en temperatuur boven 30° maakte het heel zwaar. Kortere wandelingen gedaan en wel genoten van het reizen door Zuid-Duitsland en ook veel ervaringen opgedaan.

Ik las in een pelgrimstijdschrift dat de weg jou zoekt, niet jij de weg. Dat kwam wonderbaarlijk uit. Ik kwam zo eind augustus min of meer toevallig op een stukje Jakobsroute tussen Düren en Aachen. Dat wilde ik in twee dagen doen. Misrekening wederom, had drie dagen moeten zijn. Ook vertrekken om 11.30 uur in de ochtend veel te laat, gezien de warmte.

Mensen spraken me echter aan, vroegen of ik op pelgrimstocht was, dat was bijzonder. Er waren uren dat ik geen enkele horeca tegenkwam, maar vlinders boden gezelschap en bramenstruiken gaven me voeding. Bij begraafplaatsen kon ik mijn waterzak bijvullen. En om de zoveel tijd was er een kerk open waar ik koelte kon genieten, kon rusten en een kaarsje opsteken. Ik vond zelfs een huis met een schelp erop. Ik had hier kunnen aanbellen voor verblijf of voor een kopje koffie.

Ik had nooit gedacht dat ik de weg kwijt zou raken, zulke fantastische borden overal? Maar in de bossen en op de heide maakte ik een andere ervaring, ik zag een bord gewoon niet of het was overgroeid, omgevallen of anderszins. Het kostte in totaal ongeveer 3km omlopen en energieverlies. Ik kwam heel ver toch. Was na zeven uren onderweg zo moe dat ik langer moest rusten. Daarna was het door de schemering zo laat geworden, zag de bewegwijzering niet meer. Mijn mobiel bracht me nog de goede kant op totdat zelfs het mobiele zonnepaneel ervoor leeg was. De laatste 2km met taxi afgelegd. De kathedraal in Aachen was al dicht, maar het was een onvergetelijke ervaring, die naar meer smaakt.

2023 wordt mijn jaar. Ik ga op pelgrimstocht, al is het maar voor een of twee weken en het eindpunt is nog niet zo belangrijk. Ik kan het iedereen aanraden.

Contact welkom: Jeanette.Ghatas@ziggo.nl

STILLE OMGANG

Het gezelschap van de Stille Omgang Amsterdam organiseert ook voor het jaar 2023 de jaarlijkse omgang en wel in de nacht van 18/19 maart.

Ter verdieping heeft de Stille Omgang 2023 als intentie:

“Levend brood voor onderweg, in stilte getuigen”

Het is een oproep aan alle mannen en vrouwen om hiervoor te gaan in de stille processie. Ook wij kunnen en worden in de gelegenheid gesteld om aan deze processie deel te nemen.

In samenwerking met RK Purmerend wil het Zustergezelschap Zaandam gaarne aan dit initiatief van pelgrimeren meewerken. Daarom roepen wij u allen op om bij voorbaat U op te geven, zodat wij kunnen rekenen op een volle bus; om op weg te kunnen gaan naar de Stille Omgang. Tijdens de rit naar Amsterdam gaan we ons voorbereiden op de Omgang door het bidden van de Rozenkrans. Ons gebed wordt dan gevraagd voor ieder die het nodig heeft, voor de Kerk en voor de problemen in de wereld. Aangekomen in Amsterdam nemen we eerst deel aan de H. Eucharistie. Daarna worden we met de bus naar ons startpunt gebracht om in stilte de Omloop te gaan lopen. Reden genoeg om mee te gaan. Laat zien dat we een gemeenschap zijn: samen de schouders er onder, tot eer van God en zijn volk.

Opgave voor Zaandam :

Bij mw. Marleen van de Wardt

telefoon: 06-40511210

email : vanderwardtm@gmail.com

Kosten: 15,- euro

(voldoen svp met gepast geld op de avond in de pastorie)

Vertrek : Bonifatiuskerk te Zaandam

Verzamelen: 20.30 uur

Vertrektijd: 21.00 uur

LEZING OVER DE STILLE OMGANG

---

door Jeroen Brenninkmeijer, voorzitter van het Gezelschap van de Stille Omgang.

Wanneer: donderdag 9 februari 2023 om 19.30 uur

Waar: Nicolaaskerk voorzijde – Kaasmarkt 15 – 1441 BG Purmerend

Een uitgebreide lezing over het ontstaan van de Stille Omgang met een wandeling door de tijd vanaf 1345 met als kenmerken:

- * Dat Amsterdam in die tijd de belangrijkste bedevaartsoord was van Europa.
- * De verbintenis van Maximiliaan van Habsburg met Amsterdam.
- * De tijd van de Alteratie (strijd tussen Katholiek en Protestant: 1578-1881)
- * Betekenis van Joost van de Vondel in 1645 en de schuilkerken.
- * Stille Omgang Amsterdam va. 1881 met beelden uit het verleden en het heden.

Dit nog en nog vele andere details kunt u vernemen tijdens deze lezing; hierna is er ook gelegenheid om vragen te stellen over de Stille Omgang. Wilt u onder het genot van een kopje koffie aanwezig zijn bij deze lezing en inspiratie opdoen, dan kunt u zich opgeven bij onderstaand diaken.

Nog is het licht in de tempel niet gedoofd'

Op 30 november jl. hield diaken Rob Mascini een lezing over de in zijn ogen bedenkelijke manier waarop in katholiek Nederland wordt omgegaan met onze kerkgebouwen. Daarmee geef ik meteen de portee van zijn pleidooi weg, maar

Mascini heeft goede argumenten. Hij spreekt vanuit een rijke ervaring van vijftig jaar als pastoraal werker en vanuit de nodige theologische en historische inzichten. Zijn eerste ervaring deed hij op in de Spaarndammerbuurt in Amsterdam, waar de Maria Magdalenakerk in 1967, kort voor zijn aantreden als pastoraal werker was gesloopt. De buurt, vooral de niet (meer) meelevende parochianen waren daar heel boos over, en nog steeds is de plek waar de kerk heeft gestaan een lelijk litteken in de stad.

In het buitenland zag hij hoe in Oost-Europa onder het communistisch bewind kerkgebouwen door de staat waren onteigend, in gebruik genomen als stal of werkplaats en vaak zwaar werden toegetakeld. Na de val van de muur deden pastores en geloofsgemeenschappen veel moeite om hun kerken weer in ere te herstellen. Intussen hadden de pastores soms met gevaar voor hun leven het christelijke vlammetje brandend gehouden.

In Latijns-Amerika, met name in Colombia in het oerwoud waar de FARC heerste, richtten mensen plaatsen van gebed en herdenken in, als hun kerkjes hen werden afgepakt.

In Frankrijk heeft ieder dorp een kerkje. Voor vieringen worden ze niet of nauwelijks meer gebruikt, bij gebrek aan pastores en/of gebrek aan gelovigen. Maar gesloopt worden ze niet, ze blijven een centrum van betekenis voor hun omgeving. En in de stad? Toen een paar jaar geleden de Notre-Dame in Parijs in brand stond zonk 'half Parijs' op de knieën om te bidden voor behoud.

In zijn werkzame leven als pastor heeft Mascini zeven keer een kerk waarbij hij betrokken was,

gesloten zien worden. En steeds was dat een nauwelijks of niet uit te leggen drama voor de parochies. Ook op andere plaatsen in het bisdom zijn of worden kerken gesloten. Criterium is vaak dat de ene viering op zondag nog maar door een handjevol mensen wordt bezocht. En zeker, de viering van de Eucharistie is een belangrijk element in ons kerkzijn.

Maar daarnaast is een kerk, een parochie, ook een centrum voor diaconale activiteiten. Een goed voorbeeld daarvan is de Groenmarktkekerk in Haarlem. En toch moet ook die binnenkort dicht. Op zondag komen er zo'n veertig mensen. Maar door de week hebben wel 400 mensen hier iets te zoeken... Het gebouw is monumentaal, dus sloop is niet aan de orde. Maar de parochie raakt haar basis kwijt. In de jaren negentig gebeurde hetzelfde met de Nicolaaskerk in Den Helder. Ook daar werd gevierd, en ook daar bruiste het in het gebouw, dat zich daar uitstekend toe leende, van activiteiten voor en met de buurt. Het besluit tot opheffen van de parochie, van bovenaf genomen, kwam als een donderslag. De buurt kwam in het geweer, en tot 2009 bleef de kerk nog open. Daarna werd het moeilijk, van plannen voor een goede invulling van dit monument kwam niet veel terecht, het is nu een gymzaal.

Het bisdom hanteert vaak het financiële argument om een besluit te rechtvaardigen. Het is de vraag of dat in alle gevallen terecht is. Als voorbeeld noemde Mascini de parochies in Bloemendaal en Aerdenhout. Zijn advies is dan ook om in het gesprek met het bisdom door te vragen op dat punt. Een kerk is in de eerste plaats van de parochie, niet van de pastor die er een aantal jaren dienend mag optreden en niet van de bisschop.

Wat Rob Mascini ook steekt is het contrast tussen de ingebruikname van een kerk en de sluiting. Kerken worden geconsacreerd, geheiligd, met veel kerkelijke pracht en praal, meestal

door de bisschop zelf. Bij sluiting en ontmanteling laat de bisschop zich niet zien.

Kerken zijn heilige plaatsen, ze staan vaak ook op oeroude heilige plaatsen. Wegdoen, slopen? Mascini houdt een krachtig pleidooi voor het zoeken naar creatieve oplossingen. Leg, als dat nog niet is gebeurd, verbinding met de buurt of

het dorp, zoek naar activiteiten door de week, houd de deur open voor ieder die wat te vieren of te rouwen heeft, al dan niet katholiek. En geef de regie niet te makkelijk uit handen.

In de Zaanstreek blijven we ons best doen.

verslag Corrie van Sijl

CATHERINE LABOURE

Ken je Catherine Labouré?

Niet veel mensen kennen Catherine Labouré, de bescheiden zuster aan wie Maria eens verscheen en een verzoek deed dat een medaille geslagen zou worden ter ere van haar, zodat allen die deze zouden dragen speciale genaden zouden ontvangen.

Catherine is geboren in Frankrijk op 2 mei 1806. Ze was het negende kind in een gezin met elf kinderen. Toen ze nog maar acht jaar was, stierf haar moeder en nam zij de verantwoordelijkheid voor het hele huishouden op zich. Ze stond bekend als een rustig, praktisch ingesteld meisje.

Toen dit kon trad ze in bij de Dochters van Liefde, die een congregatie zijn met veel zorg voor de armen, volgens het charisma van hun stichter, de H. Vincentius.

Toen Catherine in haar noviciaat was en 24 jaar oud, verscheen haar de H. Maagd voor het eerst, maar later gebeurde dit opnieuw en vroeg zij Catherine de getoonde medaille te laten vervaardigen, waarop Maria afgebeeld moest staan zoals ze zojuist verschenen was. Op de achterzijde moesten een kruis, de letter M, twee harten en twaalf sterren worden geslagen. Rondom Maria op de medaille moesten de woorden staan die bij de verschijning ook in letters rondom O.L. Vrouw verschenen: O Maria, zonder zonde ontvangen, bid voor ons die onze toevlucht tot U nemen.

Het kostte Catherine twee jaar voordat ze haar biechtvader / geestelijk leidsman overtuigd had het maken van deze medailles te realiseren. Uiteindelijk kreeg ze groen licht. Er werden 2000 exemplaren gemaakt. Ze verspreidden zich in zo'n rap tempo en er gingen zoveel goede effecten van uit, dat men dat op zichzelf al 'wonderbaarlijk' noemde.

Na het ophouden van de Mariaverschijningen zette Catherine haar verdere leven voort in gehoorzaamheid als zuster-portierster. Ze werkte later met de zieken bij het klooster van de Dochters van Liefde buiten Parijs, maar ze hield zich stil en onthulde gedurende 45 jaren niet aan haar oversten dat zij de zuster was geweest aan wie Maria verscheen om de medaille te geven.

Catherine overleed in Parijs op 31 december 1876 en werd heilig verklaard in 1947 door Pius XII. Haar onaangetaste lichaam rust in een glazen kist in de kapel van het klooster van de zusters aan de Rue du Bac. De naam van deze straat is synoniem geworden voor de boven beschreven gebeurtenissen. Of '1830', het jaar dat daarbij hoort. Over de hele wereld is de medaille, door Catherine gepropageerd in opdracht van Jezus' Moeder, nu verspreid. Mensen dragen ze aan een kettinkje om de hals en zijn ze in de volksmond 'wonderdadige medaille' gaan noemen. Toen heeft de opdrachtgeefster uit de hemel aan Catherine gezegd dat 'met vertrouwen dragen' beter is dan gewoon 'zomaar' dragen.

VOOR JONG EN VOOR OUD(ER)

Tussen Kerstmis en Veertigdagentijd

Een tijdje geleden hebben wij met Kerstmis de geboorte van Jezus gevierd, binnenkort horen wij dat de inmiddels volwassene Jezus 40 dagen de woestijn in gaat, om te vasten en zich zo voor te bereiden op zijn openbaar optreden. Maar wat gebeurt er in al die jaren daar tussenin? Daarover weten we weinig – maar toen Jezus 12 jaar oud was, was Hij ineens zoek!

Het is Pasen en dus is het groot feest in de tempel van Jeruzalem. Maria en Jozef gaan er graag met Jezus naar toe. Ze vinden het fijn om daar met zoveel mensen te zijn. Nu zijn ze onderweg naar huis. Ze hebben al een dag gereisd. Jezus hebben ze al een poosje niet gezien. Hij loopt met familie mee. Tenminste, dat denken ze. 's Avonds zegt Maria tegen Jozef:

“Waar is Jezus toch? Ik wil hem even een kusje geven, voordat we gaan slapen.”

“Maak je geen zorgen”, zegt Jozef, “Hij zal niet ver weg zijn. Ik zal eens buiten kijken.”

Maar ze vinden hem niet. Wat moeten ze nu doen? Maria is erg ongerust.

“Hij is nog maar twaalf”, zegt ze. “Als er maar niets is gebeurd.”

Samen met Jozef gaat ze terug naar Jeruzalem om Jezus te zoeken. Pas na drie dagen vinden ze hem. Hij is in de tempel en zit in een kring van leraren. Hij luistert naar ze en stelt de ene vraag na de andere.

“Wat een slimme jongen”, zeggen de mensen die hem horen praten. “Hoe weet hij dat allemaal, op zijn leeftijd?”

Als Maria en Jozef hun zoon zien zitten, zijn ze erg van streek.

“Kind, wat doe je ons aan?” zegt Maria. “We hebben je overal gezocht. Ik was zo bang dat ik je kwijt was.” Jezus zegt: “Jullie hoefden Me toch niet te zoeken? Wist je dan niet, dat Ik in het huis van mijn Vader moest zijn?”

Ze begrijpen niet wat Hij daarmee bedoelt. Maar Maria denkt: ‘Hier moet ik nog eens goed over nadenken.’ Jezus gaat mee terug naar Nazareth, waar ze wonen. Hij wordt ouder en wijzer. God en de mensen om Hem heen houden steeds meer van Hem.

*Lucas 2,41-52 naverteld door Liesbeth Stalmeier,
uit: 1^e Communieproject “Blijf dit doen”, Adveniat, Baarn*

Kleurplaat: www.samueladvies.nl/werkje/12-jarige-jezus/

VIERINGEN IN DE ZAA NSTREEK

Zondagsvieringen in de Zaanse R.-K. parochies

	St. Bonifatius <i>Oostzijde 12</i>	H. Maria Magdalena <i>Kalf 160</i>	St. Odulphus <i>Dorpsstraat 570</i>
4^e zondag d.h. jaar za. 28 januari	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie F. Bunschoten
zo. 29 januari	9.30 u. Eucharistie N. Kerssens	11.00 u. Eucharistie N. Kerssens	10.00 u. Eucharistie F. Bunschoten
5^e zondag d.h. jaar za. 4 februari	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie F. Bunschoten
zo. 5 februari	9.30 u. Eucharistie <i>waarna Blasiuszegen</i> N. Kerssens	11.00 u. Eucharistie <i>waarna Blasiuszegen</i> N. Kerssens	10.00 u. Eucharistie <i>waarna Blasiuszegen</i> F. Bunschoten
6^e zondag d.h. jaar za. 11 februari	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie F. Bunschoten
zo. 12 februari	9.30 u. Eucharistie N. Kerssens	11.00 u. Eucharistie N. Kerssens	10.00 u. Eucharistie F. Bunschoten
7^e zondag d.h. jaar za. 18 februari	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie F. Bunschoten
zo. 19 februari	9.30 u. Eucharistie F. Schouten	11.00 u. Eucharistie F. Bunschoten	10.00 u. Eucharistie P. Bindels
Aswoensdag wo. 22 februari	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	12.00 u. Eucharistie N. Kerssens	19.00 u. Eucharistie F. Bunschoten
1^e Vastenavond za. 25 februari	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie F. Bunschoten
zo. 26 februari	9.30 u. Eucharistie N. Kerssens	11.00 u. Eucharistie N. Kerssens	10.00 u. Eucharistie F. Bunschoten
2^e Vastenavond za. 4 maart	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie G. Paimpillil
zo. 5 maart	9.30 u. Eucharistie N. Kerssens	11.00 u. Eucharistie N. Kerssens	10.00 u. Eucharistie G. Paimpillil
3^e Vastenavond za. 11 maart	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie G. Paimpillil
zo. 12 maart	9.30 u. Eucharistie G. Paimpillil	11.00 u. Eucharistie G. Paimpillil	10.00 u. Eucharistie N. Kerssens
zondag Laetare za. 18 maart	19.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-	19.00 u. Eucharistie G. Paimpillil
zo. 19 maart	9.30 u. Eucharistie F. Schouten	11.00 u. Eucharistie N. Beemster	10.00 u. Eucharistie G. Paimpillil

(voorgangers in maart onder voorbehoud ivm. nieuwe pastoor)

	H. Martelaren <i>Pinkstraat 14</i>	St. Petrus <i>Snuiverstraat 2</i>	H. Magdalena <i>Dorpsstraat 353</i>	St. Jozef <i>Veldbloemenweg 2</i>
4^e zondag d.h. jaar zo. 29 januari	10.00 u. Communie A Dijkers	10.00 u. Communie K. Schuurmans	10.00 u. Communie T. Molenaar	10.00 u. Communie M. Bruijns
5^e zondag d.h. jaar zo. 5 februari	10.00 u. Eucharistie G. Noom	10.00 u. Communie M. Bruijns	10.00 u. Woord & gebed Werkgroep	10.00 u. Woord & gebed Werkgroep
6^e zondag d.h. jaar zo. 12 februari	10.00 u. Oecumenische dienst	10.00 u. Communie T. Molenaar	10.00 u. Communie K. Schuurmans	10.00 u. Communie J. Hoekstra
7^e zondag d.h. jaar zo. 19 februari	10.00 u. Communie M. Bruijns	10.00 u. Eucharistie G. Noom	10.00 u. Eucharistie N. Kerssens	10.00 u. Communie W. Waardijk
Aswoensdag wo. 22 februari	<i>tijd nader te bepalen</i> Communie K. Schuurmans	<i>tijd nader te bepalen</i> Communie M. Bruijns	16.00 u. Eucharistie N. Kerssens	-
1^e Vastenavond zo. 26 februari	10.00 u. Communie T. Molenaar	10.00 u. Communie S. Baars	10.00 u. Woord & gebed Werkgroep	10.00 u. Communie J. Hoekstra
2^e Vastenavond zo. 5 maart	10.00 u. Communie A Dijkers	10.00 u. Communie R. Casalod	10.00 u. Woord & gebed Werkgroep	10.00 u. Eucharistie G. Noom
3^e Vastenavond zo. 12 maart	10.00 u. Communie T. Molenaar	10.00 u. Communie K. Schuurmans	10.00 u. Communie M. Bruijns	10.00 u. Woord & gebed Werkgroep
zondag Laetare zo. 19 maart	10.00 u. Communie A Dijkers	10.00 u. Communie M. Bruijns	10.00 u. Eucharistie N. Kerssens	10.00 u. Communie W. Waardijk

(voorgangers in maart onder voorbehoud ivm. nieuwe pastoor)

VASTE MISTIJDEN DOORDEWEEKS

H. Bonifatius, Oostzijde 12

gelezen H. Mis ma., di. en do. 9.00 u., wo. en vr. 19.00 u.;
maar op eerste vrijdag vd. maand om 17.15 u. gelezen H. Mis met voorafgaand aanbidding;
biechtgelegenheid voor en na elke Mis weekend en door de week;

H. Maria Magdalena, Kalf 160

biechtgelegenheid voor en na elke Mis op zondag;

H. Odulphus, Dorpsstraat 570

gelezen H. Mis: ma. t./m. vr. 19.00 u.; aanbidding ma. t./m. vr. 19.30-20.00 u.;
biechtgelegenheid voor en na elke Mis weekend en door de week.

**Geef vandaag
voor de kerk
van morgen**

INTENTIES

---

29 januari

Overl. families Steemers en Spillekom, Anna Sinnige-Boekel, Hennie Kuipers, Nico Mandjes, Wim Goderie, Ria Derks, Paus Benedictus XVI

5 februari

Cilia, Rie en Henk Duijn, Hans Cordes, Paul van Oerle, Arie en Stina Stuijt-v.d Wetering, Henk en Martha Meester-Bosma, Ria Derks

12 februari

Jan de Saegher, Johan Finke, Theo Peersman, Jan Huijsman, Anneke v.d Ven-van Leeuwen, Bart Meulenkamp en zegen over de gezinnen en hun werk, Anna Smit- de Groen, Paul Stook

19 februari

Piet en Mien Mandjes-Goudriaan, Wim Duijn en zegen over de gezinnen, Hans Cordes, Nico Meijering

26 februari

Overl. families Steemers en Spillekom, Jan Huijsman, Anna Sinnige-Boekel, Hennie Kuipers, overl. familie Kerkhoven-van Opstal, Marlou en Karlijn Koole, Wim Goderie.

5 maart

Cilia, Rie en Henk Duijn, overl. familie Duijn-van Diepen, Paul van Oerle, Arie en Stina Stuijt-v.d Wetering, Henk en Martha Meester-Bosma, overl. familie Elzenga-van Hemme, Bart Meulenkamp en zegen over de gezinnen en hun werk, Nico Mandjes

12 maart

Johan Finke, Theo Peersman, Hans Cordes, Anna Smit-de Groen, Paul Stook.

19 maart

Wim Duijn en zegen over de gezinnen, Nico Meijering, Anneke v.d Ven-van Leeuwen, Wen de Jong en familie, Henk en Martha Meester-Bosma, Bart Meulenkamp en zegen over de gezinnen en hun werk

Een gezond 2023 toegewenst!

Beste mensen,

Gisteren was het oudjaar. Dat zal u niet ontgaan zijn met het vele vuurwerk. Het ontsteken van vuurwerk is een oude gewoonte om de boze geesten te verjagen, zodat ze met de staart tussen de benen maken dat ze wegkomen. Met het oog op de vele ongevallen en ongeregelde heden is het nu de vraag of het geholpen heeft; we moeten ons serieus gaan afvragen of we het kwaad verdreven hebben of kwaad bedreven hebben. Dat is in dit stukje niet zo'n issue; u mag dat rustig zelf beoordelen.

In de kerk en ons geloof vertrouwen we gelukkig niet zo op vuurwerk, we hebben ons vertrouwen gesteld op God en zijn altijddurende steun. En God maakt geen geluid; hij komt in stilte, in een briesje. Ook onze parochie is tussen de stormen in 2022 laverend doorgedaan. Er waren trieste momenten en gelukkige momenten; geluk en ongeluk of smart verblijven vaak dichtbij elkaar. Als mooi moment mag ik toch wel het vrijwilligersfeest op 30 oktober 2022 noemen. Een mooie dag om op terug te blikken.

Hoopvol blik de parochie naar voren en met haar de parochieraad. Ook wij hopen de parochie heelhuids vooruit te loodsen. Dat doen we niet alleen; we kunnen rekenen op heel veel vrijwillige handen die zich ieder op zijn of haar gebied inzetten; daarvoor alvast onze dank.

Alhoewel het 1 januari 2023 is als dit stukje geschreven wordt en waarschijnlijk nog later als u het leest, mag men tot 6 januari elkaar gelukwensen. Van die gelegenheid maak ik graag gebruik. Ik wil u allen, ouderen en jongeren van onze parochie en ver daarbuiten, een gezond en voorspoedig 2023 toewensen, mede namens de parochieraad. Dat het goed met u moge gaan.

Maarten Vermeulen, secretaris.

Verjaardag

Bent u de afgelopen tijd jarig geweest of viert u binnenkort uw geboortedag? Van harte proficiat. Een nieuw levensjaar mag in dankbaarheid uit Gods hand ontvangen en geleefd worden!

Huwelijksverjaardag

Staat u komende tijd stil bij uw trouwdag, of is deze kortgeleden herdacht, dan wensen we u alle goeds toe in verbondenheid met uw echtgeno(o)t(e).

Doopsel

Stil gestaan bij uw eigen doopdag? Vier deze elk jaar als een cadeau en de levensbron van uw onderdompeling in de genade van Christus zal nooit opdrogen. Wilt u uw kind het katholiek Doopsel laten ontvangen of bent u zelf hierin geïnteresseerd? Neem contact op!

Geboorte en verwachting

Soms ontvangen we een geboortekaartje of krijgen we een blij bericht dat jonge mensen vader en moeder gaan worden. Veel zegen bij deze belangrijke verrijking van jullie leven!

Verdriet

Maar ook bij verdrietige gebeurtenissen, zoals ziekzijn, zorgen, overlijden, verlies en gemis, delen wij dit als geloofsgemeenschap met elkaar. We leven met elkaar mee en dragen samen de pijn waar je doorheen moet. En weet dat we bidden om sterkte voor u.

Verhuisd

Ben je op een andere plek komen te wonen: veel woongenoeien in je nieuwe optrekje. Heel belangrijk om je thuis ook echt thuis te voelen!

Ziek

Hen die ziek vergeten we niet. Ze zijn elke dag in onze gedachten en gebeden, en dat blijft ook zo. We wensen u, als het u betreft, maar ook onze vriendinnen/vrienden met een lichamelijke handicap, veel sterkte toe voor de komende zomer.

Huwelijk vieren

Zegen wensen we toe alle stellen die, na zich verloofd te hebben, zich nu voorbereiden op hun jawoord voor Gods altaar. Heb je plannen of gedachten in die richting maar nog geen contact gezocht met de priester, aarzel niet en maak een afspraak. Bevindt je huwelijksleven in zwaar weer? Praat eens met een vertrouwenspersoon, bijvoorbeeld je priester, of een ervaren en praktiserend gelovig echtpaar. Vaak helpt het je weer op weg. Neem je toevlucht tot gebed (thuis samen) en verwaarloos de Sacramenten niet. Bij een gezond en echt gelukkig huwelijk komt veel kijken!

Laat je stem horen!

Heb je een goede stem, en hou je ervan om in een koor te zingen? Kom dan eens meezingen bij het St.-Caeciliakoор op 't Kalf. We zingen op de even zondagen tijdens de Hoogmis (afwisselend Nederlands en Latijn) en hebben nu negen leden. Graag groeien we door en daarom nodigen we je uit: kom eens naar een repetitie en kijk gewoon eens of je het leuk vindt. Wij repeteren elke donderdagavond van 19-20.15 uur in de Pastorie van de H. Maria Magdalenakerk op 't Kalf. Voor vragen, neem contact op met Ernst Jacob Bakker (06-537 534 08), email: ernstjacob.bakker@gmail.com.

In memoriam Wilhelmus Anthonius Goderie

Willem Goderie werd op 11 december 1941 in Landsmeer geboren. Hij leerde Henny Braam kennen en 60 jaar geleden gaven zij elkaar het ja-woord.

Willem en Henny werden de ouders van Monique, Brigitte en Pim.

Willem werkte als verkoper bij een Renault dealer. Hij groeide in mensenkennis en ontwikkelde verkoop-technieken, om de juiste auto aan de juiste persoon te verkopen.

Hij had een liefde voor wat mooi is, in de kunst en de muziek. Als opa wilde hij deze passie overbrengen op zijn kleindochters.

De laatste periode van zijn leven verbleef Willem in Oostergouw, waar hij op 30 november is overleden. Op 8 december, enkele dagen voordat hij 81 jaar zou zijn geworden was in de Maria Magdalenakerk de uitvaart-plechtigheid. Hierna volgde de crematie.

Bij de uitvaart klonken de woorden van de apostel Paulus over de liefde: liefde die nooit vergaat.

Moge Willem rusten in de eeuwige liefde van God.

Kapelaan Nico Kerssens

In memoriam Maria Elizabeth Derks - de Korte *25 mei 1941 †30 december 2022

Op 7 januari namen we in onze Maria-Magdalenakerk met velen afscheid van onze parochiaan mw. Ria Derks.

Als vijfde en jongste kind in een Amsterdams gezin

groeide ze op in een warm katholiek thuis, met gezelligheid, altijd een open deur voor familie en iedereen. Haar vader werkt bij NDSM, hij is een biddende diepgelovige man. Ria volgt haar opleiding tot modelcoupeuse. Zij bekwaamt zich hier op knappe wijze in. Met gemak komen kledingstukken uit haar handen tevoorschijn. Bij het tandartsbezoek ontmoeten Ria en Stef elkaar voor het eerst. Het wordt echt een 'match' bij uitgaansgelegenheid Poseidon, een soos voor R.K. jeugd waar dansen en ontmoeten goed georganiseerd plaatsvindt. In 1962 staan bruid Ria en bruidegom Stef met hun jawoord voor het altaar. Kinderen Stef jr. en Saskia verrijken het gezin. Op de diverse plekken waar de familie Derks zoal komt te wonen, is warempel een kerk zowat in hun achtertuin. Moeder Ria geeft haar kinderen de liefde mee waarin ze zelf is grootgebracht. Ze zal dit later ook aan haar kleinkinderen doen. Haar nuchterheid, gezelligheid, humor, mooie levenshouding zijn gekend bij ieder die haar meemaakt. En kleren bleef ze vervaardigen zoals ze ook haar leven kleedde in warmte en kleur. Moederhanden, die zorgend, beschermend en helpend bij haar omgeving betrokken waren. Ria we zijn je dankbaar voor wie je was en het goede dat je hebt gedaan. De laatste tweeënehalf jaar kenden beprovingen. Ze heeft grote moed getoond, hield van het leven, bond de strijd aan. Bewondering hoe Ria en Stef samen door die niet makkelijke periode zijn gegaan. Vlak na Kerstmis kwamen de Laatste Sacramenten tot haar. Er waren waardevolle gesprekken. Moe, gelukkig geen pijn, maar zich bewust dat zij deze wereld ging verlaten, nam ze afscheid van hen die zij liefhad. Bij een mooi keramieken Mariabeeld uit het atelier van haar oom, brandde een kaars en vrijdagavond 30 december tijdens het luiden van het Angelusklokje over de daken van het oude Kalf, blies Ria haar laatste adem uit en was haar levenskaarsje helemaal opgebrand. De Heer des hemels zal haar opvangen en, zoals Ria anderen in mooie kledingstukken van haar hand hulde en hen met betrokkenheid en een mooie lach wist te omgeven, zo zal Hij nu haar met Zijn glorie bekleden en het gewaad van de onsterfelijkheid doen dragen. Lieve Ria, rust zacht. En sterkte Stef, voor jou, voor allemaal.

deken F.J. Bunschoten & kapelaan N.C.J. Kerssens

Terugblik op de afgelopen tijd'

Op vrijdag 16 december was het kerstconcert van het Harmoniecorps Tuindorp. Na enkele jaren met stille nachten, zowel voor de kerk als het Harmoniecorps, kon het concert weer doorgaan. Velen hebben genoten van de muziek en het verhaal dat de muziek met elkaar verbond.

Op donderdag 22 december was basisschool De Vuurvogel te gast in de kerk voor de kerstviering. Rondom de woorden vrede, eerlijkheid, trouw en gelijkheid werd het een en ander uitgebeeld. Daarna werd het kerstverhaal na gespeeld. Onder klokgelui verlieten de kinderen de kerk.

HUISZEGEN

---

20 C + M + B 23

In dit parochieblad vindt u een kaartje met daarop de tekst van de huiszegen. In Duitsland gaan kinderen verkleed als de drie koningen: Caspar, Melchior en Balthassar langs de huizen. Met een krijtje wordt de tekst boven de deur geschreven: C + M + B, de voornamen van de drie koningen. C + M + B staat ook voor Christus Mansionem Benedicat; Moge Christus dit huis zegenen.

U kunt het kaartje met de huiszegen thuis boven de deur hangen.

Het is altijd mogelijk om het huis door een diaken of priester te laten zegenen. Na een gebed worden dan het huis met wijwater besprenkeld. We bidden om Gods zegen over het huis, maar uiteindelijk bent u het zelf die het huis tot een gezegende plaats maakt.

Gebed bij het zegenen van een woning:

Heer, wees aanwezig bij uw dienaren die vandaag bij de inwijding van dit huis om uw zegen vragen. Laat hen ervaren dat Gij hun toevlucht zijt, als zij hier verblijven, mogen zij vreugde vinden in U als begeleider, wanneer zij het verlaten, en mogen zij het genoegend ondervinden dat Gij hun gast zijt, wanneer zij in dit huis terugkeren, totdat zij in het huis van uw hemelse Vader een plaats vinden die voor hen bereid is.

Gij die leeft en heerst in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Missionaire parochie: Maria Magdalena 1887

Gary Subrata

“Geef om de Maria Magdalenakerk en kom in beweging”

Heeft de kerk toekomst? Welke toekomst staat de kerk te wachten? Vragen die mij afgelopen jaar in het bijzonder aan het denken hebben gezet. De situatie van de katholieke kerk in Nederland is niet bepaald rooskleurig te noemen. De toekomst zit vol onzekerheden, net als wat we in de samenleving terugzien. Wat in ieder geval zeker is: als we niets doen, dan holt de gemeenschap achteruit en is kerksluiting onvermijdelijk. Niets doen is geen optie.

Het belang van kerkgebouwen voor de samenleving als plekken voor bezinning, ook voor mensen zonder kerkelijke binding, wordt door de Groninger dichter en onderwijzer Jan Boer als volgt beschreven in 1969¹, een tijd van beginnende ontkerkelijking:

*“Kerken zijn geen dode steenhopen uit een verleden tijd, die hun dienst nu gedaan hebben.
Ze zijn gebouwd voor de eeuwigheid, omdat mensen altijd bezinning nodig hebben.”*

U vraagt zich misschien af: hoe kijk ik hiernaar, is het glas nu half vol of half leeg? Ik ga voor meer dan half vol! De katholieke kerk heeft al 2000 jaar voor hetere vuren gestaan. Jezus is onze hoop en we zien zoveel moois gebeuren in onze parochie dankzij de inzet van ons allemaal.

We zijn met elkaar een mooie geloofsgemeenschap met een prachtige kerk en bijzondere geschiedenis. Hoe fijn zou het zijn als we dit zouden delen met het grote publiek? Mensen tonen veelal interesse in oude kerken en de Maria Magdalenakerk past in dat plaatje. Toerisme is hierbij het sleutelwoord. Een kerk bezoeken is een religieuze ervaring en de oudste vorm van toerisme is religieus toerisme. Toerisme draait in essentie om ontdekking.

Uit een eerdere inventarisatie van het Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP)² blijkt dat bijna 80% van de bevolking (12 jaar en ouder) interesse heeft in erfgoed en geschiedenis. In de recreatieve sfeer profiteren vooral monumenten en musea van deze belangstelling. De katholieke kerk blijft hierin nog onderbelicht en daar zit interessante ontwikkelpotentie.

Belangstelling voor een kerkbezoek is er altijd al geweest. In het buitenland is het gebruikelijker om een kerk als toerist te bezoeken. In Nederland zijn de kerken, helaas maar waar, vaak gesloten voor het grote publiek. Een toeristische openstelling vraagt namelijk wat van de gemeenschap o.a. beschikbaarheid van vrijwilligers en promotie van de kerk. Hoe kan je de toerist een mooie en inspirerende ervaring meegeven? Interessante vragen om dit jaar mee aan de slag te gaan voor de prachtige Maria Magdalenakerk gelegen op een bijzondere toeristische plek vlakbij Haaldersbroek en Zaanse Schans.

---

¹ Boer, J. (1969, 29 november). ‘Onner aigen volk, Kerken gain stainbulten’. *Nieuwsblad van het Noorden*. Originele tekst: “Kerken bennen gain dooie stainbulten oet n verleden tied, dij heur dainst nou doanhemmen. Zai bennen bouwd veur de aiwegheid, omdat mensen aaltied bezinnen neudeg hemmen.” Vertaling ontleend van Gelderloos, J. (2012). Liever een boekwinkel dan een disco. Ratio en emotie rondom her- en nevenbestemming van kerkgebouwen. *Jaarboek voor liturgieonderzoek*, 28, 183-205.

² Van den Broek, A., & Van Houwelingen, P. (2015) *Gisteren vandaag. Erfgoedbelangstelling en erfgoedbeoefening*. SCP

De actieve openstelling van de kerk is een missionaire activiteit en creëert levendigheid en kansen. De katholieke kerk van de toekomst wil missionair zijn en naar buiten treden. Voor mij betekent een missionaire kerk zijn: een kerk die van zich laat horen door ondernemend te zijn, die levendige activiteiten organiseert, dichtbij de mensen staat en die waardering oproept bij de mensen en inspiratie geeft om het geloof door te geven.

Afgelopen jaar hebben we samen proefondervindelijk mogen ervaren en ontdekken wat een toeristische openstelling inhoudt en kan betekenen voor mensen. De Open Monumentendagen in het weekend van 10-11 september is een succes geweest met 71 bezoekers. De reacties waren lovend en dit religieus avontuur smaakt naar meer. In 2023 zal ik mij toegewijd inzetten met een vrijmoedig ondernemersgeest om de katholieke kerk, en in het bijzonder de Maria Magdalena 1887, nieuw elan te geven. De katholieke kerk kan mensen inspireren met al haar schoonheid van over de hele wereld.

Voor een impressie deel ik graag een beschrijving³ van de prachtige Maria Magdalenakerk:

“De H. Maria Magdalena kerk is een van de oudste kerken van de Zaanstreek waar een kleine hechte gemeenschap leeft. Een parochie onder de rook van de Zaanse industrie en vlakbij de beroemde Zaanse Schans en zelf ook een juweeltje. Gebouwd in neo-gotische stijl heeft de kerk van binnen een prachtige rustige uitstraling die uitnodigt tot stilte en gebed.”

Om ons goed voor te bereiden op de toeristische openstelling zullen er maandelijks missionaire avonden worden georganiseerd in de pastorie om nieuwe ontwikkelingen met elkaar te delen en elkaar te inspireren voor een gezonde toekomst van de katholieke kerk.

Elke eerste dinsdag van de maand om 19.30 uur zal er een missionaire avond ‘Maria Magdalena 1887’ plaatsvinden in de pastorie. U bent van harte welkom! Vooraf aanmelden is niet nodig.

De eerste missionaire avond zal nu plaatsvinden op dinsdag 7 februari 2023 om 19.30 uur in de pastorie.

Uw gebed ter ondersteuning van deze missie wordt van harte aanbevolen.

Voor meer informatie/vragen of wilt u dit initiatief sponsoren neem dan contact op via info@zaanskatholiek.nl

Op de hoogte blijven van de laatste updates? U kunt de volgende socials volgen:

www.instagram.com/zaanskatholiek

³ <https://www.katholiekzaanstreekzuid.nl/h-maria-magdalena-kerk/>

UITNODIGING

Centrum Levensenergie Kalverkerk (CLK)

Herstel Mijn Kerk

Bij de beeltenis:

Franciscus kreeg de opdracht vanaf het kruis: 'herstel mijn kerk' – het vormen van een gemeenschap waar Jezus centraal staat en waar liefde woont – in één woord: verbondenheid;

Clara, -eerste steen en edel fundament van haar orde- reikt hem de stenen aan voor het bouwwerk van alle deugden, verankerd in het fundament van de nederigheid: door in wederzijds respect met elkaar te leven in liefde, nederigheid en onderlinge eensgezindheid.

Zou Clara hier 'de mensheid als levende stenen' komen aanbevelen bij Franciscus?

Levende stenen:

We moeten eerlijk zijn, want het gaat niet alleen om het gebouw, zelfs niet op de eerste plaats; het gaat om de levende stenen, die samen een levende tempel vormen.

Die levende stenen zijn wij, die levende tempel is onze gemeenschap, wanneer wij samen komen en door het geloof en de liefde tot God worden bezielde.

Het kerkgebouw is in feite niet meer of minder dan een concrete uiting, een zichtbaar teken van de levende tempel.

Vuur en bezieling:

Die levende tempel hangt wel af van de bezieling die er is, van een gemeenschap die gedreven wordt door het vuur van de heilige Geest.

Dit is dus ook om te bidden dat wij zo'n gemeenschap mogen zijn vol vuur en enthousiasme voor Jezus Christus en het evangelie en dat we de genade, de kracht mogen krijgen om dit vuur met anderen te kunnen delen, het aan te wakkeren in onze omgeving.

Ook daar mogen we voor bidden: dat de goede God de mens maakt tot een levende gemeenschap vol geloof, hoop en liefde, misschien verbinding zoekend, meer nog: samen met andere religies, want de tijden zijn nu anders geworden en altijd in het besef: uiteindelijk gaat het niet om een gebouw, maar om ons hart en onze geest, om onze ziel.

Laten we samen op weg gaan en nadenken over hoe wij in dit jubileumjaar van '800 jaar Kerststal van Greccio' de diverse kernmomenten kunnen leren begrijpen.

Plaats: RK Kerk H. Maria Magdalena, Kalf 162 Zaandam.
Wanneer: **zaterdag 25 maart 2023**
Hoe laat: 10.00 - ca 12.45 u

1e van 4 bijeenkomsten (zijn ook afzonderlijk te bezoeken)

09.45 u ontvangst met koffie/thee en koek.
10.00 u welkom en Inleiding

1e thema: **Verwachting:**

-aankondiging aan Maria: JA woord van Maria
-de rol van Jozef
-advent = verwachting: van duisternis naar licht

11.30 u Franciscaanse traditie: soep

11.45 u 2e thema: **Onderweg:**
volkstelling
geen onderdak
een stal als verblijfplaats

Afsluiting.

Mag ik u hierbij van harte welkom heten?

Hen Holthuizen ofs.

MISDIENAARS

DATUM	ACOLIET	MISDIENAAR
15 januari	Robin	Philip
22 januari	Esmiralda	Celeste en Geertje-Marie
29 januari	Robin	Lucas
5 februari	Robin	Tessa en Philip
12 februari	Robin	Pierre
19 februari	Esmiralda	Celeste en Geertje-Marie
22 februari		
26 februari	Robin	Lucas

Volgende uitgave: Goede Week en Pasen

Sluitingsdatum kopij voor het volgende nummer: 6 maart 2023
Publicatiedatum volgende blad: 20 maart 2023
Email voor insturen kopij: zaancirkel@gmail.com